

Gaard, idet han gaar ud fra de Tal, han her har anført, og som ere rigtige. Det er det, de have faaet ud, Tantiemen iberegnet, som man burde have trukket fra i Tabellen paa den anden Side. Nu tør det ærede Medlem ikke uden videre gaa løs paa de mange smaa Roedyrkere paa Lolland-Falster, men de store Roedyrkere skulde han gerne have Ram paa, og saa regner han med ikke mindre end 100 Tdr. Land dyrket med Roer. Men en saadan Mand, som paa en af de bedste Roeeagne dyrker 100 Tdr. Land med Roer, kan ogsaa have en klækkelig Indtægt. Altsaa 100 Tdr. Land, dyrket med Roer, giver 44,600 Kr. Saa siger det ærede Medlem: „Selv om“ — det ærede Medlem var jo lidt pikeret over, at jeg et Par Gange brugte Ordet „hvis“; hvis det ærede Medlem kunde have godtgjort, at der laa nogen positiv Fejl bag mine „hvis“er, havde det været en anden Sag, men jeg ser ikke, hvad der at sige til, at jeg bruger Ordet „hvis“. Han bruger her i 3 Linier „selv om“ to Gange. Han siger: „Selv om han nu maatte betale 70 Kr. pr. Td. Land for Pasning og Optagning af Roerne, og selv om han maatte ofre et lignende Beløb til Ekstragødning af Jorden, havde han dog et antageligt Udbytte“. Ja, men det ærede Medlem glemmer jo adskilligt endnu, som maa lægges til som Omkostninger ved Roedyrkingen, for det er jo ikke alt gjort med Pasning og Gødning, der er adskillige andre Udgifter, der skulle til. Uden i øvrigt at komme ind paa nogen Opgørelse heraf — jeg har ikke fundet, det har været min Opgave at paavise, hvilket Nettooverskud der er ved Roedyrkingen — skal jeg dog bemærke, at de Par Tal, som det ærede Medlem kommer med, i Virkeligheden ingen Betydning have. Det ærede Medlem kommer til en Omkostning paa 140 Kr. pr. Td. Land, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der i 1882, altsaa for 30 Aar siden, udkom en fortræffelig Bog, „Landbrugs-Ordbogen“, der var skreven af Møller Holst, og paa Side 458 i denne Landbrugsbog, i Bind V, ere disse Omkostninger opgjorte til 189 Kr. pr. Td. Land, altsaa allerede for 30 Aar siden vare Udgifterne 50 Kr. højere end det, det ærede Medlem nu kommer til, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at det nu er dyrere at dyrke Roer — jeg skal ikke komme ind paa nærmere Angivelser —, men under en Udgift af 220—240 Kr. pr. Td. Land dyrker man ikke Sukkerroer. Det kan det ærede Medlem være overbevist om, og det ærede Medlem er derfor ganske

sikkert omtrent 100 Kr. for lavt nede, idet han kun har 2 Gange 70 Kr.

Jeg skal nævne et Kardinalpunkt til, som det ærede Medlem har glemt, det er Forrentningen af Jordens Værdi, og det er et meget stort Beløb. Og saa er der jo en anden Ting, som det ærede Medlem maa huske paa, og det er det, at man kan ikke dyrke Roer paa 100 Tdr. Land det ene Aar efter det andet, man maa mindst have 3 og helst 4 Gange saa meget Areal, og skal man derfor dyrke Roer paa 100 Tdr. Land, saa skal man mindst have 300—400 Tdr. Land Landbrugsareal, dyrket Areal, foruden alt andet, i hvert Tilfælde med de nuværende Gødningsmidler. Men rent bortset fra dette — jeg vil advare det ærede Medlem mod at tro paa sine egne Tal — saa er det rigtigt, at med god Jord og med god Beliggenhed er det en fortræffelig Forretning at dyrke Sukkerroer, men ikke i den Grad ovenud godt, som det ærede Medlem siger. Det ærede Medlem vil i øvrigt finde, at allerede i 1897 var Gennemsnitsudbyttet af Roearaelet, ikke af Sukkerroearaelet alene, 235 Kr. pr. Td. Land. Med Nutidens Forhold maa det blive højere, hvis det skal forrente sig med den stærkere Omkostning. Men hvis det ærede Medlem gør, hvad han nu gør, nemlig uden videre eksproprierer Roedyrkernes Tantieme — jeg skal senere komme tilbage til det — sætter det ærede Medlem Gennemsnittet af Sukkerroerudbyttet pr. Arealenhed ned under det, som det var for 15 Aar siden, altsaa under det normale Gennemsnit af Roedyrkingen i Almindelighed. Det er givet, at det nu er dyrere at dyrke Roer, fordi Arbejdslønnen er stegen med 33 pCt., og Jorden er jo heller ikke billigere, end den var den Gang. Hvis derfor det ærede Medlem for Alvor gaar til at ekspropriere de $6\frac{3}{4}$ Millioner, som han talte om ved 1ste Behandling, og som han er inde paa her, nemlig Roedyrkernes Tantieme iberegnet, saa vil baade store og smaa Roedyrkere paa Lolland, dersom de ikke kunne blive løste fra deres Kontrakter, gaa fra deres Huse og Gaarde, de kunne ikke dyrke Roerne under disse Forhold. Naar man, som det ærede Medlem vil, tager Tantiemen fra Roedyrkerne, bliver det gennemsnitlig 243 Kr. pr. Td. Land, heri iberegnet det tilbageleverede Affald. Saa gaar det ærede Medlem over til at tale om Arbejdslønnen. Jeg anser nu ikke det Spørgsmaal for at ligge for, og jeg skal derfor kun lejlighedsvis senere gøre en enkelt Bemærkning om det.